

P. Mortensen: Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den danske Sociallovgivning ikke har virket saadan nede i Sønderjylland, som Tilfældet har været i det øvrige Land. Hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller undersøger Forholdene og den Statistik, som fulgte det oprindelige Lovforslag, der blev forelagt i Landstinget, vil det ærede Medlem se, at hvis man sammenregner de Beløb, der er ydet som Fattighjælp i Sønderjylland, bliver det i 1924—25 til 295 000 Kr. og stiger til 1928—29 til 634 000 Kr. eller med 115 pCt., samtidig med at det i det øvrige Land eller i alt Fald i en Del af de Kommuner i Jylland, som er blevet benyttet som Sammenligningsgrundlag i sin Tid af det sønderjydske Erhvervsudvalg, er steget med saadan noget som 30—35 pCt. Samtidig har det sikkert sin Interesse at faa oplyst, at det Antal Hovedpersoner, der fik Fattighjælp i 1924—25, var 898, men steg til 2 038 eller med saadan noget som 127 pCt.

Det er ogsaa af Interesse at erfare Aarsagen til denne Stigning, og jeg vil da gøre opmærksom paa, at Arbejdsløshedsprocenten i Sønderjylland i den Tid, hvor disse Undersøgelser er foretaget, har været mindst 10 pCt. højere, end Tilfældet har været i det øvrige Land. Naar man saa taler om, hvor god den danske Sociallovgivning er, skal man naturligvis tage i Betragtning, om den ogsaa anvendes efter sin Hensigt, og her vil jeg gøre opmærksom paa, at i alt Fald saadanne Folk som de sønderjydske Amtmænd har overfor det sønderjydske Erhvervsudvalg hævdet, at denne Sociallovgivning har været fremmed baade for Befolkningen og ogsaa for Myndighederne — jeg understreger ogsaa for Myndighederne —, og det vil altsaa sige, at den har virket saadan, som jeg har nævnt, talmæssigt, at der er kommet langt flere Folk paa Fattigvæsenet i Sønderjylland end i det øvrige Land. Derfor var det en god Gerning, om det konservative Folkeparti, som ellers vil have Ord for at være gode Patrioter, netop af Hensyn dertil i dette Tilfælde vilde være med til at eftergive Fattighjælpen.

Socialministeren (Steincke): Jeg kan godt forstaa og ogsaa føle med de Vanskeligheder, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har paa Grund af, at de Konservative i Landstinget har kludret med dette Spørgsmaal, men jeg kan ikke indrømme, at denne Omstændighed kan berettigede til at polemisere paa den Maade, at man i Gengivelsen af mine Ord understreger det, der ikke har

Betydning for vedkommende Spørgsmaal, og undlader at omtale det, der er afgørende.

Christmas Møller: Vi ser saaledes paa det, at vi anser den Bestemmelse, vi har i den gældende Fattiglov om den Eftergivelse af Fattighjælp, som efter et Aars Forløb kan finde Sted, som værende en rimelig og fornuftig Bestemmelse. Vi mener, den er tilstrækkelig, og derfor har vi i Landstinget fra det konservative Folkepartis Side, og det samme har vi givet Udtryk for her, ikke ment, at der kunde være nogen Rimelighed i at gaa videre.

Til det ærede Medlem Hr. P. Mortensen skal jeg kun sige, at vi for vort Vedkommende afviser hans Betragtning om, at man paa Stillingen til Spørgsmaalet om Eftergivelse af Fattighjælp skal kunne veje og maale i Penge det patriotiske Sindelag. Jeg kunde udmærket godt tænke mig, at det ærede Medlem Hr. P. Mortensen for sit Vedkommende vilde afvise mig, hvis jeg begyndte at tale om, at man kom med et Lovforslag som det foreliggende af stemmemæssige Grunde eller af andre Grunde. Vi anser de Bestemmelser, vi har i Fattigloven, for at være rimelige og tilstrækkelige, og derfor har vi vendt os mod dette Lovforslag.

Til den højtærede Socialminister skal jeg kun sige, at naar den højtærede Socialminister for en Gangs Skyld siger en Ting, som er forstandig, og som kan benyttes til et meget vægtigt Argument for de Betragtninger, vi har gjort gældende, ja, saa fremdrager jeg den, og det vil jeg virkelig tillade mig at blive ved med.

J. P. Nielsen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som jo ikke driver det længere end til at sige, at han tror, at Sociallovgivningen i Danmark er bedre, at tager vi det Omraade, som her kommer i Betragtning med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet, har man i Tyskland endnu ikke alene fortsat Hjælp, men Krischjælp og derefter Hjelpekassehjælp — for at bruge det Udtryk, vi har her i Danmark —, der omfatter et helt Aar. Paa dette Omraade staar den danske Lovgivning ikke paa Højde med den tyske. Havde vi haft den tyske Lovgivning heroppe, havde vi ikke haft de 2 045 Familier paa Fattigvæsenet. Jeg har kun givet Udtryk for det, som alle Partier i Sønderjylland har ønsket skulde ske, forinden 10-Aarsdagen for Genforeningen indtraadte, nemlig dette at Fattighjælpen i Sønderjylland blev eftergivet. Men jeg har forstaaet det ærede Medlem paa den Maade, at sine patriotiske Følelser skal man ikke